

Overweging zondag 28 maart 2021 – Passieconcert

Filippenzen 2,6-11

Hij die bestond in goddelijke majesteit heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd, door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis.

Daarom heeft God hem hoog verheven en Hem de Naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn Naam zich ieder een knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde, en iedere tong zou belijden, tot eer van God, de Vader: Jezus Christus is de Heer.

“Hij die bestond in goddelijke majesteit”, Hij is de ikoon van de eeuwige God, die hemel en aarde gemaakt heeft. Hij is de ikoon van het zichtbare en het onzichtbare. Die van alle eeuwigheid leeft bij de Vader, in eenheid met de Heilige Geest.

Hij die God is, is door Zijn menswording, zoals Paulus zegt, “aan de mensen gelijk geworden”. Hij heeft alle godheid, alle goddelijkheid van zich afgelegd. Mens geworden. En daarmee is Hij de ikoon van ieder mens, geboortig van Bethlehem, woonachtig in Galilea. Lijdende dienaar, begrensde mens. Jezus is de ikoon van het onbevredigende van ieder mensenleven. Zoals ieder mens. Geworpen, zonder het gewild te hebben, in het leven, als was het een Tuin van Eden, bevolkt door slangen en monsters, heeft de mens nog niet eens de tijd de Tuin te verkennen, of hij wordt al teruggeroepen tot ontbinding. Als een pachter met een kortlopend contract, een gast in een herberg, staat Jezus machteloos voor het mysterie van de dood, en de onbevredigende kater nog zoveel te doen te hebben.

Op Goede Vrijdag heeft Jezus, die alreeds Zijn godheid had afgelegd, ook zijn mensheid, zijn menselijkheid afgelegd. Hij heeft “zichzelf ontledigd”, zo schrijft Paulus in zijn brief aan de Filippenzen. Jezus heeft zich op Goede Vrijdag, aan het kruis, volledig ‘leeg’ gemaakt. Alles afgelegd. Zijn wezen leeggemaakt. De Allerhoogstverhevene ontledigt zich door als een slaaf aan het kruis de marteldood te ondergaan. Alles geeft Hij over aan de Vader. Hij daalt af in het diepste van de menselijke ellende, legt alles af. Legt alles af. Zijn menselijke waardigheid. Zijn Goddelijke heerlijkheid. Teruggebracht tot niets. Niets meer. Alles van zich afgelegd. Iedere menselijkheid van zich afgelegd. Lager kon niet. Minder kon niet. Gegeseld. Gemarteld. In het gezicht gespuugd. Complete verlatenheid aan het kruis. Niemand. Alleen zijn huilende moeder.

En in deze totale leegte, glijdt Hij weg in de dood. Met een schreeuw. Met een schreeuw die gaat door merg en been. In de handen van Zijn Vader. Goede Vrijdag. Hoogfeest van de dood. Verachtelijke slaaf. Leeg tabernakel. Ontluisterd, ontledigd, werd Hij in het graf gelegd. Niets, maar dan ook niets duidde op de vervulling van de Messiaanse belofte. En toch.

Daarom. Daarom, zo zegt Paulus vandaag, daarom, heeft God Hem hoog verheven. En neemt Jezus, teruggezogen in de goddelijke heerlijkheid, alle menselijke vernederingen met zich mee in de hemelse glorie. Ieder lijden. Alle bloedsporen. En neemt Hij met zich mee die grote ontelbare menigte van mensen, die de littekens nog dragen van martelingen, van huilende moeders, van ongelukken. Allemaal in witte gewaden. In Zijn gevolg, binnen in het huis van de Vader.

Want dan is het Pasen. Pesach. Doorbraak. Overgang, doortocht. Doortocht van dood naar leven.

Régis de la Haye, diaken